

Tompa Gábor

Varázshegy

*Megismételhetetlen
ahogy a madár szárnya írja az eget,
körkörös visszhangú fák
törzseit, kabát türelmét, szikra
lázasát, égő ágy sikló-
repülését, Ofélia lebegő
haját a vizek felett –*

*Megcsókoljuk az eltűnt
tárgyakat, fehér lábak nyírfa-
ligetét, finom kezek orgona-
bokrait, a látás kapuját, melyen
kilépünk kettészelt
koponyával, mellünkben
mályvaszín harangszó lobog –*

*Ne keseríts alpári ö-
rökléttel, Mephistophilis,
fejdről hervadt babérok
hullanak, ronggyá gyűrt
felhőid szorongatod, s nem
sodor özönlő idővized, mert
valaki lát az Ezüsthagyról.*

Noé színháza

*Elkeserítelek színész barátom:
a deszka reccsen és nem rólad szól az este.
Nincsen végállomás az Araráton
annak, ki életét és nem Istent kereste.*

Váróterem

*Hátam borzong, nyelvem epésedik,
mikor férgék az üdvösséget osztják.
Ez a század már huszonegyedik,
s nem jön más, csak az orrszarvú mennyország.*

Felvillan a Tisza